

זמנות חיל-צבא

מלחמה טורנית, "זוללת" טונות של שנות.

בעת הפלישה לנורמנדיה הורדו לידי שיה או הוכנו במקום 70,000 יריעות של 3000 מפות מפות שונות. בשעת המלחמה על צרפת הוציאו בכל יום לאור בעונת ייצורן המכסימלי — כ־30 טון מפות. במרוצת המלחמה הוכנו 500 מליון יריעות של למעלה מ־40,000 מפות. שאם יצרונו זו על גבי זו תיעמדה לגובה של 55 קילומטר.

בארה"ב מעיינים עתה בתכנית שיי גויים בדיבויית הכוחות המוטסים. העצרת המוקדמת תובעות שדיבויית הכוחות המוטסים תהיה דומה יותר לדיבויית התקיפה של חיל-הרגלים. יתכן שההבדל היחידי יהיה לגבי הארטילריה הצמודה לדיבויית המוטסת לעומת דיבויית הרגלים התקיפה.

אחד-עשר מתנדבים סיימו לפני זמן קצר תקופת הנסיון של חמישה שבועות קיום על מנות-מוזן מינימליות. הקרבן שהקריבו (אחדים מהם אף הפסידו קרוב ל־15 ק"ג ממשקלם) — איפשר ליהיידת המחקר של הקולג' הרפואי של ניו-יורק לקבוע את מנת המינימום הטובה ביותר לשמירה על גוף האדם בתנאי-מצוקה.

המנה המזינה היתה דיאטה של כ־180 גרם בייסקוויט-חלבוני ושלוש כוסות מים בצירוף טבלה המכילה ויטמינים רבים וכמות מסוימת של מלח. לבקשת קצין האספקה של הצבא לא נתפרסמו יחסי החומרים בביסקוויטים.

נוסף לערך הצבאי הרב של מנות אלה — בעיקר כמנות-ברזל לטרופי-אניות — תהינה לתוצאותיו של נסיון זה גם השפעות ניכרות על הדיאטות להפחתת במשקל, להונת אוכלוסיה המרנית רעבה, ולטיפול באנשים אחר ניתוח קשה.

מיניסטר ההגנה בארצות-הברית בא לפני כמה חדשים לתקן את הדעה הרווחת בצבור על הסכנה של המלחמה הביאלוגית. הוא טען שהרבה מן הוירוסים כוח בצבור הוא, מוגזם, בלתי מדויק ומובלט שלא בצדק. לאור השגי המדע של היום". הטענות כאילו המלחמה הביאלוגית יכולה להשמיד את תושביה של יבשת שלמה במהירות, או שמליוני

אנשים יכולים להפגע ממה כדוריות הידקים המוטלות ממטוס, הוגדרו על ידו כ"פנטסטיים".

אולם, עם כל זאת הזהיר, ש"יש להשמר" לא רק בפני התפרצויות של מחלות באופן טבעי, אלא גם בפני אפשרות של סבוגיה ביאלוגית, וגם לפני שאף תוכרו מלחמה".

מתוך 16,000,000 רשומי-גיוס במלחמת העולם האחרונה שנבדקו — נפסלו למעלה מ־4,100,000 באשר לא הלמו את הרמה של כושר גופני או שכלי הנדרשת בשביל השירות. וגרוע מואת: לשמונה מכל עשרה רשומים היו פגמים מסוגים שונים, אשר רבים מאוד מהם ניתן היה לרפאם בלא-קושי. דבר זה בלט באופן מיוחד לגבי השנים 1918-1919. למשל, כי 95% מבני העם האמריקאי יש להם פגמי-שיניים, וכי רק 30% בלבד מהזקוקים לטיפול זוכים בו. ואלו הצבא הודיע כי הוא מעסיק את רופאי-השיניים שלו בעבודה רצופה, במשמרות בנות שמונה שעות המשמרות, כשהוא משתמש בציוד רפואי-שיניים העולה פי שלושה והצי על זה משתמשת בו האוכלוסיה האזרחית כולה במשך שנה רגילה.

תלבושת-ערב חדשה לקצינים נתקב" לה לפני זמן קצר על ידי צבא-הצי ("המרינס") בארצות-הברית. תלבושת זו דומה עקרונית לתלבושת הערב שמלפני המלחמה, ורק המעיל העליון שונה קלות. כן בוטלה התקנה המחייבת את הקצינים ללבוש תלבושת מאותו סוג ארג כשל הצבא כולו, ומעתה הם רשאים להשתמש בכל בד הדומה בצבעו לבד המקובל...

זמנות ציי-מלחמה

בתימוני הציי-האמריקאי האחרונים, בים הקאריבי, נבחנו מכשירי-גילוי משוכללים וטוגי נשק סודיים חדשים למלחמה בצוללות. כתוצאה ממבחנים אלה סבור עתה מטה הצי כי סיכווי הצי העלימימי במאבק נגד הצוללות עלו במידה שלא ניתן היה לצפות לה. לפני שנה.

אחרי תימוני אתשקד באו מפקדי הצי למסקנה כי צוללות חדישות בעלות צינורות-נישימה ("שנורקל") יוכלו

זמנות חיל-אוויר

כדי להפגין את הקלות בה יוכלו מטוסי-אויב להגיע לכל פינה בארצות-הברית, טסו 50 מפציצי B-29 לעבר מטרות בארה"ב מתשעה בסיסי "אויב" רחוקים. כל הטיסות היו ללא חניה, בטווחים של מ־6000 ק"מ עד ל־9000 ק"מ.

המטוסים המריאו מאלסקה, האיים האזוריים, הוואי, איסלנד, לברדור, האי שמיא, האיים-האנטיליים, בלמודה, יפן וגרמניה. המטרות שכלפיהן פעלו היו פוזרות בכל אזורי ארה"ב.

אחד השכלולים הגרמניים המשוונים ביותר במלחמת העולם השנייה — הלי-קופטר "עפיפון" הנשרך מאחורי צוללת — ניבחן כיום לצרכי חיל-האוויר האמריקאי.

המטוס קטן זה מורכב ממושבי-חשוף על גבי צינור אחד, מתחת למדחף בעל שלוש זרועות, המונע ע"י רוח בינונית. מהירות הצוללת, בתוספת רוח קלה או חזקה, היה בהם כדי להרים את ה"עפיפון" הנאצי מעל סיפונה של הצוללת. מיד לאחר שקיבלו זרועות המדחף את הסיבוב הראשוני ביד, התרומם ההלי-קופטר אל-על מאחורי הספינה, כשהוא נושא את נוסעו היחידי עד לגובה של 150—300 מ'. הקשר עם הצוללת היה בעזרת טלפון, ואמצעי-הזיהוד מיוחד איפשר את שיחורורו של המדחף מן הגוף, כשמנענח נפתח מאליו. בשעת סכנה אפשר היה לנתקו מן הצוללת. את ה"עפיפון" אפשר היה לקפל לחבילה קטנה שניתנה להחסנה בצור-ללת. בכל צוללת נמצאו מספר אנשים אשר השכילו להפעיל את ההליקופטר.

לשתק את פעילות הצי העלימימי.

לאחר סידרת נסיונות בשיגור קלרי עים מנוהלים מסיפון צוללות (תוך כדי שיט על פני המים), הצהיר ראש מטה הצי האמריקאי, אדמירל לואיס דנפד, כי קליעים מנוהלים יחיו, נשק ימי יסודי בעתיד". הוא הוסיף כי צוללות בעלות טווח ארוך ישמשו כסיפוני-המראה וכתחנות פיקוח לקליעים אלה. גם הצי הרוסי מנהל נסיונות בשיגור קליעים מנוהלים מעל במת מתכת מת-קפלת, שאפשר להקימה בין שתי צול-לות, אחרי עלייתן על פני המים.